

Před nedávnem vyšlo CD folkového rappera Ondřeje Ládky. Jmenuje se **Návod ke čtení manuálu** a v celkem

čtrnácti písních nám jako

Xindl X

nabízí moře sexu, jinakosti a morální kritiky.

Už na Portě svými prvními tóny písně *Dysgrafik* zapůsobil a o jeho vítězství se nedalo pochybovat. Kluk se schopností zaujmout textem, jeho interpretací i nábojem ohromil celou scénu. I přesto se díky modernímu teenagerovskému slovníku stal pro konservativní část folkového publika i kritiky jemně nestravitelným. Kluk s kytarou, co rapuje, do všech a všeho se naváží!

Kombinace stylu amerických černošských komunit nižší vrstvy a akustického vyjádření ve stylu písničkářů tu v takové míře ještě nebyla. Připomeňme si jen, že mnohem dříve se rapu a folku zároveň na své desce Nebezpečné síly věnovala kapela Neřež.

Hip hop (a to zejména ten současný) je značně egoistickým a často vulgárním způsobem vyjádření myšlenek a názorů určité komunity. V 90. letech byl zesměšněn řadou DJ's a mainstreamových projektů, z nichž jen několik málo si udrželo nálepku buřičství jako například nejznámější bílý rapper Eminem. V době hudebních fúzí prostupuje hip hop naskrz dalšími méně elektronickými žánry. Vstoupil do umělotiny zvané worldmusic společně s Gipsy.cz a nyní s Ládkem i do českého folku.

Xindl X neremcá proti společenskému útlaku komunity, za níž stojí (tedy folkovou komunitou). Zesměšňuje základní lidské vlastnosti, které z morálního hlediska považujeme za zápory, tím, že je tvrdě vyzdvihuje. Tím jaksi stojí nad folkovou scénou. Hned v první písni se nebojí použít jako metaforu křesťanské nebe i s jeho andělským obyvatelstvem. Sex jako fyzickou potřebu nadřazuje lásce a schopnosti si pomáhat. Peníze a prospěchářství staví nad lidskou solidaritou. Milostné písně v klasickém romantickém schématu tu chybí.

Po aranžérské stránce díky dechovým nástrojům vzpomínám na první desky Kryštofů, byť Krajčova surrealistická poetika působí proti Xindlovi spíše jako patetická romance. A to mám první dvě desky Kryštofa doopravdy rád. Z otěží folku se svými pompézními bluesrockovými

aranžemi poněkud vymyká. Písničkářský základ se ztrácí a najednou je tu celý kapelní projekt. Hodnotného duetu s hostující frontmankou Jananasu Janou Infeldovou se tu dočkáte jen v písni Čert nás vem. Jinak dobarvuje svojí hlasovou osobitostí - ženskostí.

Jedinou skutečnou obavou, která u Xindla X vytane, je budoucnost. Je mi vsutku jedno v jakém rybníčku bude dál zkoušet dělat tempa a držet hlavu nad hladinou. Spíš mne zajímá, jaký plavecký styl si zvolí. Jestli se po druhé desce začne znovu hledat jako Radůza, nebo už předvádí hotový produkt své invence, v jehož vývoji nás již nečekají razantní zvraty.

Desce dávám v Hodnocení desek "pouze" 9 bodů. Po technické stránce bez negativní kritiky. Taktéž bych zůstal pochvalný i v aranžích. O textech i průrazném novátorství jasně bez diskuse! Ale jako písničkář s akustickou kytarou nabízí na koncertech větší náboj, než je k poslechu na aktuální nahrávce. I přesto je v seznamu desek k hodnocení sakra málo takových, které by dosáhly v této disciplíně alespoň poloviny pomyslného energetického žebříčku.